

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 22.5.2022

Velikonoční období se nám pomalu blíží ke konci. Tato neděle je ve velikonoční době už šestá. Nejprve jsme se radovali z Ježíšova zmrtvýchvstání. Pak jsme se dozvídali o tom, jak se vzkříšený Ježíš setkával se svými přáteli a učedníky. A teď se dostáváme k okamžiku, kdy se Ježíš se svými blízkými loučí, dává jim poslední ponaučení a odchází ke svému Otci do nebe. Tuto událost si budeme připomínat ve čtvrtek následujícího týdne jako Slavnost Nanebevstoupení Páně.

Tuto neděli si máme také vzpomenout na všechny křesťany ve světě, kteří jsou pro svoji víru v Pána Ježíše nějak pronásledováni nebo utlačováni. Na lidi, kteří mají víru stejnou jako my, ale musejí se kvůli ní bát třeba i o svůj život. V takové situaci byli i Ježíšovi přátelé, když začali víru v Ježíše – Božího Syna a Spasitele všech lidí – hlásat. I oni častokrát museli zaplatit životem. A stává se to na různých místech světa dodnes. Bůh si ale takové víry, která musí překonávat překážky i strach, velice cení. A my takové osoby máme za vzor jako svaté mučedníky. Buďme tedy vděční za to, že v naší zemi můžeme v Pána Ježíše věřit bez jakéhokoliv nebezpečí. Zkusme se tedy o Pána Ježíši dozvědět co nejvíc, abychom se stali i my jeho přáteli a mohli o něm svědčit mezi těmi, kdo ho ještě neznají. Přeju Vám i sobě, ať se nám to daří!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

V evangeliu této neděle nám Pán Ježíš znovu připomíná, že on sám a jeho Otec v nebi jsou si tak blízcí, že jsou jako jeden. Kdo poznal Ježíše, má ho rád a snaží se žít podle jeho učení, ten tím poznává a poslouchá i Boha Otce. Takovým lidem je pak Bůh blízko – bydlí s nimi, je v jejich srdci. Ježíš také hovoří o tom, že ke svému Otci už brzo odejde a Otec pak pošle lidem na pomoc Ducha svatého, aby jim všechno Ježíšovo učení připomínal a vedl je. Pán Ježíš svoje učedníky uklidňuje, ať se ničeho nebojí – zanechává jim přece svůj pokoj, svůj klid a jistotu, že Bůh je pořád s nimi. Takový klid v srdci jim nemůže dát nic, co nabízí okolní svět. Takový vnitřní pokoj může dát jen Bůh. Jednou, až přijde ten správný čas, se pak Ježíš zase vrátí. Mezitím bude v nebi u Otce, kde je jeho pravé místo.

Slavnost Nanebevstoupení Páně

Od toho dne, kdy Pán Ježíš přemohl smrt a vstal z mrtvých, se po čtyřicet dnů setkával s lidmi. Nejdřív je ujišťoval, že je to opravdu On a že opravdu žije. A potom je připravoval na to, co mělo následovat. Vysvětloval jim, že odejde z tohoto světa do nebe k Otci. Oni že se ale nemusí bát, protože jim na pomoc sešle Ducha svatého. Ježíš apoštoly žádal, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale aby se společně scházeli a modlili se, dokud k nim Duch svatý nebude seslán. Pak dostane každý ty dary, které bude potřebovat, aby mohl o Ježíši svědčit.

Když nastal ten den, kdy měl Ježíš odejít do nebe, vyšel i se svými učedníky za město na horu, které se říká Olivová. (Bylo to nedaleko místa, kde se Ježíš před svojí smrtí po večeři modlil a kam ho přišli vojáci zajmout.) Tam dal Ježíš svým učedníkům poslední veliký úkol: „Jděte do celého světa a uče lidi všech národů to, co jsem vám říkal a co jsem vás učil. Vyprávějte jim o Bohu a o všem, co jste se mnou zažili. Křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Znovu je ujistil, že sice odchází k Otci, ale že bude navždycky s nimi a že se jednou zase vrátí. Pak zdvihl ruce, aby jim požehnal. V tom okamžiku se jim začal vzdalovat, až se nakonec ztratil v oblaku a zmizel jim z dohledu. Jak se tak dívali nahoru do oblak, objevili se u nich dva andělé a řekli jim: „Nestůjte

tady a nehleďte vzhůru. Ježíš odešel ke svému Otci. Vráti se na konci časů právě tak, jak jste ho teď viděli odcházet.“ Učedníci pak šli zpátky do města a s radostí v srdcích společně čekali, až se naplní, co jim Ježíš slíbil. Věřili, že je pořád s nimi a bude jim stále pomáhat, i když už ho od teď neuvidí. Společně se modlili a chválili Boha.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

I my jsme Ježíšovými učedníky. I my máme tedy „jít do celého světa“ a ukazovat ostatním, jak moc je Bůh dobrý. I my máme celým svým životem vyprávět o Ježíši a chovat se podle toho, co učil. Jak to máme udělat, víme od minule – máme mít každého rádi a chovat se k němu tak, jak by to udělal sám Ježíš. Pomoc nám k tomu nabízí Pán Ježíš ve svém přátelství. To on nám k tomu dá dost síly, když o ni budeme prosit. - Jak to máš s odhodláním plnit doopravdy tenhle Ježíšův úkol Ty? Máš k tomu dost odvahy? Stojíš o to svědčit o Ježíši a nést jeho poselství mezi ostatní?

Na mnoha místech na světě může i dnes víra v Pána Ježíše znamenat nebezpečí, že člověk bude mít nejrůznější potíže v práci či ve škole, skončí ve vězení, nebo dokonce přijde o život. Pojďme se tedy za křesťany v těchto zemích pomodlit – ať jim Bůh dává právě ten slíbený klid a pokoj v srdci a pevnou víru, že je pořád s nimi, ať se děje cokoli. A také pojďme Bohu poděkovat za bezpečí, ve kterém žijeme tady u nás.

Námět na obrázek je tentokrát jasný – zkuste nakreslit Pána Ježíše, jak vystupuje na nebesa. Anebo si aspoň vymalujte obrázek, který Vám dneska přidávám k vybarvení.

